

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.55. Papæ ad Palælogum Epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.

A.C. 1267.

§. LV.

Papæ ad Palæologum epistola.

*Sup. §. 15.
Rayn. 1267.
n. 72.
Vading. c.
de n. 1.*

Imperator Michael Palæologus quædam puncta cum Simone Arvernienfi tribusque aliis Fratribus Ordinis Minorum an. 1263. a Papa Urbano IV. ad se missis ob reconciliandas Ecclesias confecta, simulque professionem fidei ad Papam Clementem deferri curaverat, qui eam ob quædam ibi omiffa, & ob errata aliqua non probabat. Quamobrem illi professionem fidei Ecclesiæ Latinæ mitti contentam litteris, in quibus asserit, Papam Urbanum merito fidem pro fundamento reconciliationis posuisse, atque his in materiis agendum candide, clareque loquendum esse. Professionem fidei orditur a mysteriis SS. Triadis naturæque divinæ cum humana conjunctæ. Postquam de unitate baptismatis, ac de particularibus flammis meminit, subjungit: Animæ a noxis omnino puræ mox admittuntur in cælum. Sed animæ illorum, qui peccato mortifero vel sola labe nativa infecti moriuntur, protinus descendunt ad inferos, dissimiles tamen pœnas daturæ. De loco infantium nullam hic mentionem facit.

Tum septem Sacramenta recenset, de Evcharistia dogma panis & vini in
Chri-

Christi corpus & sanguinem conversi, ac de matrimonio ad alteras, tertiasque ac ulteriores nuptias procedendi libertatem expresse memorans. Extollit primatum Papæ cum plenitudine potestatis, & copiam appellandi ad Sedem Apostolicam ex omni parte in causis Ecclesiasticis; agnoscens privilegia reliquarum Ecclesiarum sed tanquam a summa Sede emanantia. Deinde addit: Hanc fidem novo examini subicere non cogitamus. Idcirco eam simpliciter ac sine argumentis exponere contenti sumus. Sed statuimus ad te Nuncios mittere, quibus ad nos redeuntibus aliquos e doctissimis inter tuos adjungere poteris. Postremo spondet convocationem concilii, si ad confirmandam reconciliationem opus esse censeatur. Dabat 4. Martii an. 1267. eodemque die ac eundem in finem Constantinopolitano Patriarchæ Græco scripsit. Hoc ad negotium, quos promiserat, Nuncios ex Ordine Prædicatorum delegit: ut apparet ex litteris ad Hubertum quintum Ordinis Magistrum generalem 9. Jun. datis.

Interea Imperator Palæologus Papæ scripsit, tanquam Palæstinæ periculo, ac Regis Armeniæ damnis commotus; sed significabat se metuere, ne, si contra ethnicos iret, Latini terras ipsius invaderent, quæ tunc præsidio carerent.

Papa

ſæcul. XIII.
A. C. 1267.

Rayn. n. 81.

n. 66.

Sæcul. XIII.
A.C. 1267.

Papa reposuit: Tuo te metu facile liberabis redeundo ad Ecclesiæ Romanæ sinum. Nec dicas, obedientiæ nobis debitæ detractionem non tibi vel populo tuo, sed Præsulibus atque Clero adscribendam esse! Scimus enim, te potestatem in eos nimiam usurpare. Dabat 17. Maji an. 1267.

Ducange
hist. C. P.
lib. 5. n. 49.

Latinorum timor, qui Palæologum inceserat, non fuit abs re. Nam eodem tempore Imperator Balduinus Viterbium, ubi Papa tunc erat, delatus eo præsentate cum Carolo Siciliæ Rege pactioem conflavit, per quam hic Princeps spondebat, fore, ut illi ad recipiendum Imperium Constantinopolitanum intra sex annos bis mille equites suis subministraret sumptibus, & unius anni spatio sustentet. Vicissim Balduinus dominium directum Achajæ ac Moreæ ad Guillelmum Villarduinum pertinentium Carolo cedebat, ita, ut ambæ in posterum a solo regno Siculo nexu beneficiario penderent. Insuper Regi concedebat terras, quas Michael Epiri Despota filiæ suæ Helenæ Manfredi sponsæ in dotem dederat, & tertiam partem eorum, quæ memorati bis mille equites armis subigerent. Convenit etiam inter illos, ut Philippus Balduini filius, cui ad hæreditatem jus proximum esset, Beatricem Caroli filiam connubio sibi jungeret, atque, si sine li-

beris

beris decederent, jura ad Imperium Constantinopolitanum transfirent ad Carolum & successores ejus Reges Siciliae. Hæc pacta in conclavi pontificio 27 Maji an. 1267. confecta sunt. Ab eo tempore Rex Carolus Caninam in Epiro ad os sinus Adriatici, insulam Corcyram, & Principis Helenæ terras possidebat: sicque ad Imperium Romanicæ liberum habebat aditum.

Sæcul. XIII.
A. C. 1267.

§. LVI.

Concilium Viennæ in Austria habitum.

Jam duobus abhinc annis Papa Clemens in regiones Septentrionales Legatum miserat Guidonem ex Abbate Cisterciensi Cardinalem Presbyterum de S. Laurentio. Ejus potestas in Daniam, Sueciam, magnam Germaniæ, Poloniæque partem, nimirum in provincias ecclesiasticas Bremensem, Magdeburgensem, Salisburgensem, ac Gnesnam porrecta erat: ut patet ex litteris pontificiis 8 Junii anno 1265. ei traditis. Hic Legatus Viennæ Austriæ 10 Maji an. 1267. concilium celebravit, cui sex Episcopi, nempe Joannes Pragensis, Petrus Passaviensis, Conradus Frisingensis, Leo Ratisbonensis, Bruno Brixionensis, Amalarius Lavandomundanus in Carniola

Rayn. 1265.
n. 50.

t. II. Conc.
p. 858. ex
Sterone.

Hist. Ecclesiast. Tom. XXI. K k cum